

BEZMAKSAS FILMU SEANSI K/T "SPLENDID PALACE"

Ielūgumus iespējams saņemt:
k/t "Splendid Palace" kasē, Elizabetes iela 61
ES Mājā 1.stāvā, Aspazijas bulvāris 28
no 11. decembra 2012.g.

***Io sono Li* (Šuna Lī un dzejnieks) - Splendid Palace 19.decembris 18:30**

Pēc filmas - diskusija ar žurnālistes Dainas Jāņkalnes un
sociālantropoloģes Aivitas Putniņas piedalīšanos

bilde

http://www.luxprize.eu/sites/default/files/styles/photo_main/public/shunliandthepoet.jpg

vairāk informācijas

<http://www.luxprize.eu/movies/2012/io-sono-li-shun-li-and-poet>

Andrea Segre filma

Itālijas un Francijas kopražojums. 2011. gads. Ilgums: 1h36

Lomās: *Zhao Tao* (Šuna Lī), *Rade Sherbedgia* (Bepī), *Marco Paolini* (Kope), *Roberto Citran* (advokāts) un *Giuseppe Battiston* (Devī)

Eiropas Parlamenta LUX balva, 2012

Šuna Lī, gados jauna ķīniete, strādā tekstilrūpniecības uzņēmumā Romas priekšpilsētā. Kādu dienu viņu nosūta uz Kjudžu (*Chioggia*), netālu no Venēcijas, kur viņa kļūst par viesmīli kādā kafejnīcā, kuru apmeklē veci zvejnieki. Starp viņiem ir dienvidslāvis Bepī ar iesauku „dzejnieks”, kurš pirms trīsdesmit gadiem iecēlojis Itālijā un sadraudzējas ar Lī. Taču šo draudzību neatbalsta ne kvartālā dzīvojošie itāļi, ne arī ķīniešu kopiena.

Dokumentālista *Andrea Segre* pirmā pilnmetrāžas drāma *Io sono Li* smalkjūtīgi un piesardzīgi apskata jautājumu par dažādu kultūru pārstāvju satuvināšanos.

Tabu - Splendid Palace 3.janvāris, 18:30

bilde

http://www.luxprize.eu/sites/default/files/styles/photo_main/public/tabu.jpg

vairāk informācijas - <http://www.luxprize.eu/movies/2012/tabu>

Miguel Gomes filma

Portugāle. 2012. gads. Ilgums: 2h00

Lomās: *Teresa Madruga* (Pilara), *Laura Soveral* (Aurora vecumdienās), *Ana Moreira* (Aurora jaunībā), *Henrique Espírito Santo* (Džanluka Ventura vecumdienās), *Carloto Cotta* (Ventura jaunībā), *Isabel Cardoso* (Santa), *Manuel Mesquita* (Mario)

Alfreda Bauera balva, Berlināle 2012

Filmas „Tabu” pirmā daļa, kuras nosaukums ir „Zudusī paradīze” (*Paraíso perdido*), norisinās mūsdienu Lisabonā un stāsta par Pilaru — piecdesmitgadīgu sievieti, kas ir Tezē kristiešu kopienas biedre un savu laiku velta cilvēkiem un dažādiem labiem mērķiem. Viņa periodiski rūpējas par savu gadus veco kaimiņieni Auroru, kurai vecuma plānprātības iespaidā šķiet, ka viņas melnādainā mājkalpotāja Santa viņu vajā un ka meita ir viņu pametusi. Taču šķiet, ka Pilaras ziedošanās nerod atsaucību nedz apkārtējos, nedz šajā vecajā sievietē, kas noslēdzas savā uzmācīgo domu pasaulē.

Auroras pēkšņā nāve otrajā filmas daļā — „Paradīze” (*Paraíso*) — liek atklāties dziļi atmiņās noglabātiem pagātnes notikumiem. Džanluka Ventura, kāds pirms ilga laika nozudis Auroras mīļākais, atklāj Pilarai un Santai vecās sievietes noklusēto stāstu par slepeno mīlestību, kas viņus abus saveda kopā Āfrikā, kādā Portugāles kolonijā, ko bija pārņēmušas pirmās neatkarības cīņu vēsmas. Atmiņu stāsts filmas otrajā daļā ir bez filmas sākuma reālisma, kļūstot daudz attālinātāks, gandrīz sapnim līdzīgs.

Tikai vējš (Csak a szél) - Splendid Palace 4.janvāris 18:30

bilde -

http://www.luxprize.eu/sites/default/files/styles/photo_main/public/justthewind.jpg

vairāk informācijas: <http://www.luxprize.eu/movies/2012/csak-sz%C3%A9l-just-wind>

Benedek (Bence) Fliegauf filma

Ungārija, Vācija, Francija. 2012. gads. Ilgums: 2h00

Lomās: *Lajos Sárkány* (Rio), *Katalin Toldi* (Bērdija), *Gyöngyi Lendvai* (Anna), *György Toldi* (vectēvs)

Žūrijas galvenā balva, Berlināle 2012

Starp diviem darbiem, tēvu invalīdu un diviem audzināmiem pusaudžiem, Bērdija cenšas pēc iespējas labāk risināt savas pārslogotās ikdienas problēmas. Viņas mērķis ir iespējami drīz savākt pietiekami daudz naudas, lai pievienotos savam uz Kanādu emigrējušajam vīram. Ungārijas romiem pienākuši grūti laiki, tur kāda ģimene nošauta miegā.

Ar šīs ģimenes saspringtās ikdienas starpniecību ungāru režisors *Benedek Fliegauf* ir izvēlējis skatītājam likt sastapties ar daudzveidīgām, nereti mānīgam formām, ko var pieņemt visnoturīgākajos aizspriedumos sakņota naida izpausme. Vienas dienas garumā pārmaiņus sekojot Bērdijas — mātes — un viņas divu bērnu — Annas un Rio — gaitām, viņš izveido reālistisku romu kopienas portretu, kurš ir visai attāls no mūsu iedomātajiem tradicionālajiem priekšstatiem, akcentējot lielo ekonomisko nedrošību, kas raksturīga viņu dzīves apstākļiem, viņu sociālo un ģeogrāfisko atstumtību un nošķirtību no sabiedrības, kas diemžēl atgādina segregāciju atbalstošus režīmus. Filmā parādītajai diskriminācijai vajadzētu mudināt skatītāju nonākt pie veselīgas atziņas par laikmetu, ko raksturo pieaugoša neiecietība pret etniskajām minoritātēm, kā arī izraisīt dziļākas pārdomas par vērtībām, ko patiesībā aizstāv Eiropas sabiedrība, savā attieksmē pret romiem un citām minoritātēm.